

יעל ציזלינג:

**„הדתיים מאודגנים
כ מ א צ ב א !”**

אורי דן:

**„אריק שרון הוא יהודה
המכבי של הדור הזה!”**

אהרון אחיעז:

**„לא נתתי ראיון לכתב
של עיתון הליכוד!”**

יעל ציזלינג היא צעירה מגבעתיים, שהחליטה לקחת את העניינים בידיים. נמאס לה מהכפייה הדתית, נמאס לה מהטרור שמשליט מיעוט מבוטל על המדינה כולה. יעל, ביחד עם צעיר בשם רוני וינר, הקימה את תנועת „אזרחים נגד כפייה דתית”, והם מחתימים כעת על עצמות ברחבי הארץ ומגייסים פעילים. **יעל, איך קמה תנועת אזרחים נגד כפייה דתית?**

הקש שבר את גב הגמל היה עניין האוכל הכשר של אל-על. כן כשר, לא כשר. זה מבחינתי היה הסוף. יחד עם בחור נוסף, רוני וינר, שהוא מנהל-מיסעדה במיקצועו. ישבנו ודיברנו, והחלטנו שהגיע הזמן לעשות משהו. **מה זה לעשות משהו?**

אנחנו לא נקום ולא נפול בגלל אל-על. אנחנו מתכוון נים לספל בדברים הרבה יותר יסודיים. כמו תחבורה ציבורית בשבת. כמו מיהו יהודי וכמו תהליכי גירור. הדתיים מאורגנים כמו צבא. ואיפה אנחנו? איפה רוב הציבור? מדוע דעתו לא באה לידי ביטוי? לכן אנחנו רוצים להפוך לתנועה חוץ-פרלמנטרית. שתשפיע על הכנסת. אנחנו לא שייכים לזרם פוליטי. ההוכחה הבולטת לכך היא שרוני ואני נמצאים ממש משני עברי המיתרס — הוא בימין ואני בשמאל.

בכנס שקיימתם ב„צוותא” בטנו אישים פוליטיים מהשמאל, כמו בועז מואב וחיוקה גרוסמן. האם אינכם חוששים מתדמית שמאלית גיית?

תהיה לנו בעיה עם התדמית. אך אנחנו בהחלט לא פוליטיים. הבעיה היא. שקשה לגייס אנשי ימין לנושא הזה. אנחנו ננסה לכן לעניין כמה שיותר אישי-ציבורי. לאו דווקא פוליטיים. המצב חמור הרבה יותר ממה שאנשים חושבים. יש לי הרגשה שהמצב הולך ורע. אל-על זו רק ההתחלה. מי שחושב שזה הסוף. משלה את עצמו. ולכן צריך להתארגן ולהשמיע בגלוי את קול הריב במדינה.

פגשתי את אורי דן באירוע חברתי, ותאמינו או לא, הדבר הראשון שאמרתי לו היה „אהלאן אריק”. לא היה צריך להיות פרויד כדי לפרש את זה. אם מישהו מכס היה חושב שאורי דן נעלב, הרי שטעות בידו. האיש היה מאושר עד השמיים. בכלל, נראה כי העיתונאי המפורסם שבוי כולו בקסמי הבוס שלו. שבוי עד כדי כך, שרבים ממכריו מרימים גבה בתדהמה, כשהם שומעים אותו מדבר על שר-הביטחון. שיא השיאים היה כאשר לפני יותר משבוע ביקש מישהו לדבר עם שר-הביטחון, והיועץ אורי דן השיב מבלי להניד עפעף: „יהודה המכבי עסוק”. אני עדיין חשבת שהוא הת' לוצץ. שאלתי אותו:

אתה קראת לאריק שרון בשם יהודה המכבי ברצינות?

בוודאי. אני חושב שהוא יהודה המכבי של הדור הזה.

אתה צוחק?

נראה לך שאני צוחק? אני אומר לך בשיא הרצינות: אריק שרון הוא יהודה המכבי של הדור הזה.

למה דווקא יהודה המכבי?

מכיוון שהוא מנהיג ששם את נפשו מנגד כדי להביא גאולה לעם ישראל. מכיוון שהוא מנהיג המחרף את נפשו כדי להציל את עם ישראל ולגאלו. מכיוון שרק אריק שרון. יהודה המכבי של הדור הזה, יביא את עם ישראל לידי שיתרו מוחלט. יביא לו כבוד אמיתי. רק הוא. **והוא נשבע לי שהוא מדבר בשיא הר' רצינות.**

אתם יכולים לתאר לעצמכם שיש לי יחס אישי אל הטייס אהרון אחיעז. כאשר חזר אחיעז מהשבי, הייתי מתוחה כמו כולס. תיאורתי לי שעם חזרתו יערכו סביבו פסטיבלים. חיכיתי עד תום הפסטיבלים, ורציתי לטלפן אליו להגיד לו ברוך הבא. לא חשבתי על ראיון עיתונאי, רציתי סתם להגיד שלום למישהו שאני מכירה, שחוויתי איתו חוויה בלתי-רגילה. ואז נפל בידי שבועון הליכוד, „יומן השבוע”, ושם קראתי כי אחיעז אמר לשבועון, שאבנרי ניצל את ביקורו אצלו לצרכים פוליטיים. נכון שהיה כתוב אבנרי ולא ישי, אבל גם אני הייתי שם, ונעלבתי. אך עדיין קיוויתי שיתכן מאוד שאחיעז לא אמר את הדברים האלה לאותו כתב שכתב אותם. לשימחתי צילצל אלי אחיעז כמה ימים אחר-כך. שוחחנו ארוכות. הוא ביקש ממני לא לפרסם שום פרט מהשיחה. אך על דבר אחד לא הייתי מוכנה לוותר. שאלתי אותו:

האמנם אמרת לשבועון הליכוד כי כיי קרנו אצריך נוצר לצרכים פוליטיים?

מעולם לא אמרתי דבר כזה. בכלל לא נתתי ראיון לכתב העיתון. הוא חיכה עם כתבים אחרים ליד ביתי. איני זוכר כלל את האיש ובוודאי שלא אמרתי לו דברים אלה. הערכתו מאוד, ואני מעריך את ביקורכם. איך יכולתי להגיד דבר כזה? פניתי לעורך הראשי של „יומן-השבוע”, חבר-הכנסת רוני מילוא. וביקשתי שיפרסם שלא אני אמרתי את הדברים האלה לכתב.